

பயிற்று மொழி மாற்றத்தால் இடைநிலைப்பள்ளியில் தமிழ் மாணவர்கள் எதிர்நோக்கும் சிக்கல்கள்: ஓர் ஆய்வு

**Challenges Faced by Tamil Students in Secondary School due
to Multi Lingual Options**

லோகேஸ்வரி மதிவாணம்
Logeswary Mathiuanam¹

Abstract

Education being very essential for human intellectual development. It starts from our childhood to end. When referring to school education, it's covering pre-school, primary, secondary and tertiary education. All this need to be continuous process for a person. The medium of education or language plays a very important role to understand and pursue our goal. If medium of teaching varies from stage to stage then it will be an obstacle to understand clearly and analyze matter of discussion effectively. Educational system in Malaysia have multi lingual options for students to pursue their primary, secondary and tertiary education. This is very much seen during primary education where the Malay, English, Tamil and Chinese languages being mode of education. Anyhow, secondary school options are limited to only two languages such as Malay and English. This will be a barrier to continue studies in flying colors especially for those learnt in mother tongue language such Tamil and Chinese. This will be a new challenge for students for understand the terminology in Malay or English especially for science related subjects. As a result, this will affect their overall performance in studies.

Key Words: Tamil Students, Malaysian Education, Multi Lingual Options, MotherTounge

முன்னுடைய

ஓரு மனிதன் தன் வாழ்வில் அடைய வேண்டிய செல்வங்களில் கல்விச் செல்வமே சிறந்த செல்வமாகக்

கருதப்படுகிறது. ஓருவர் பெறும் கல்வியானது அவரது செயலை வழிநடத்திச் செல்ல அடித்தளமாக அமைகிறது. அவ்வகையில் கல்வியானது ஓரு மனிதனைப் பிற உயிரினங்களிடமிருந்து

¹The author is a Research Scholar in Unit Tamil, University Pendidikan Sultan Idris. Tanjung Malim, Perak, Malaysia.
sneghiti@yahoo.com

வேறுபடுத்திக் காட்டக்கூடிய கருவியாகும். ஒருவனுக்கு அவன் ஒரு பிறவியில் கற்ற கல்வியானது அப்பிறவியோடு போகாது. ஏழு பிறவிகளிலும் தொடர்ந்து சென்று உதவும் இயல்பு உடையதாகும் என்கிறார் திருவள்ளுவர் (Acharya, 2006, p.265).

இளமைக் காலமே கல்வி கற்பதற்கான சிறந்த பருவமாகக் கருதப்படுகின்றது. ஏனென்றால் இளமைக் காலத்தில் கற்கும் கல்வியானது மனதில் பசுமரத்தாணிப் போல் பதியும் என்பது முன்னோர்களின் கருத்தாகும். அதனால்தான் ஒளவை, திருவள்ளுவர் போன்ற நம் தமிழூர்களும் முதாதையர்களும் இளமையில் கற்கும் கல்வி குறித்து பல பொன்மொழிகள், கவிதைகள் மற்றும் கருத்துகளை உரைத்துள்ளனர் (ParvathyVellaisamy, 2016, p.92).

இன்றைய காலக்கட்டத்தில் காலமாற்றத்திற்கேற்ப அனைத்து துறைகளிலும் பல மாற்றங்கள் உருவாகின்றன. அவ்வகையில் நம் நாட்டின் கல்வித் துறையும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல எனலாம். ஏனென்றால், ஒரு நாட்டின் கல்வித் திட்டமானது நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் ஏற்ப மாற்றங்களை எதிர்நோக்குகின்றது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்காலத்தில் சாதாரண குடில் கல்வியாக இருந்த நம் நாட்டின் கல்வித்திட்டம் 1956ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு பல மாற்றங்களை எதிர்நோக்கியது (So.Suppiramani, 2006, p.3).

அவ்வகையில் உருவாகியதுதான் ரசாக் கல்வித் திட்டம் (1956) மற்றும் ரஹ்மான் தாலிப் திட்டம் (1960)ஆகும். அதன்பின், மலேசியக் கல்வித் திட்டம் பல சீர்த்திருத்தங்களுக்கு உட்பட்டு 1961இல் தேசிய கல்வி கொள்கை உருவாகியது. இக்கொள்கை நம் நாட்டின் கல்வித் துறையில் பெரும் மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தது. தொடர்ந்து, சீர் ஜோஹரி அறிக்கை (1967), தேசிய மொழி சட்டம் (1967), புதிய பொருளாதார கொள்கை - தேசிய கோட்பாடு

(1970), மாஜிட் அறிக்கை (1971), முராட் அறிக்கை (1973), அமைச்சரவை அறிக்கை (1979), ‘KBSR & KBSM’ என்ற ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட புதிய பாடத்திட்டம், கல்விச் செயல்திட்டம் (1996), ‘PPSM’ கல்வித் திட்டம் (2003), ‘DLP’ எனும் இருமொழி பாடத்திட்டம் என பல கல்வித்திட்டம் நாட்டின் தேவைக்கேற்ப மாற்றியமைக்கப்பட்டது. இருப்பினும், அந்த மாற்றமானது நம் நாட்டின் தேசிய கல்வி தத்துவத்திற்கேற்பவே அமைந்துள்ளது என்றால் அது மிகையாகாது. (SufeanHussin, 2004, p.118)

நம் நாட்டின் தேசிய கல்வி தத்துவத்தின்படி கல்வி என்பது ஒரு மாணவனின் உடல், உள்ளம், ஆண்மீகம் மற்றும் அறிவாற்றல் வளர்ச்சிக்கு ஒரு பாதையாக அமைகின்றது (Sufean Hussin, 2004, p.136). மேலும், மனிதனின் வாழ்நாள் கல்வியாக விளங்கும் இச்செல்வமானது ஒரு தனிமனிதன், சமுதாயம் மற்றும் பண்பாட்டின் உயர்வான வாழ்க்கைக்கு அடித்தளமாக அமைகின்றது எனலாம் (Mohamad Zahir Zainudin, 2005). ஆனால், அக்கல் வியானது அரசாங்கத் திட்டத்திற்கேற்ப பல மாற்றங்களை எதிர்நோக்குவதால், அச்செல்வத்தை உய்த்துணர்ந்து கற்பதில் மாணவர்கள் பல இன்னல்களை எதிர்நோக்குகின்றனர். இதனால் கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கையும் பல சவால்களைச் சந்திக்க நேரிடுகிறது.

கட்டுரையின் நோக்கம்

சமீப காலமாக உருமாற்றம் காணும் நம் நாட்டின் கல்வி திட்டமானது கற்றல் கற்பித்தவின் பயிற்று மொழியிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்தப் பயிற்று மொழி மாற்றத்தினால் இடைநிலைப்பள்ளியில் பயிலும் தமிழ் மாணவர்கள் குறிப்பாக கடைநிலை மாணவர்கள் பல சிக்கல்களை எதிர்கொள்கின்றனர். இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு கருத்தறி கேள்வி

பாரத்தின் மூலமாக தமிழ் மாணவர்கள் இடையே ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டு செய்திகள் பெறப்பட்டு காரண காரியங்கள் கண்டறியப்பட்டன. இதுவே இந்த ஆய்வின் தலையாய் நோக்கமாகும்.

முந்தைய ஆய்வுகள்

நம் நாட்டின் கல்வித்திட்டத்தைக் குறித்து பல நூல்களும் ஆய்வுகளும் வெளிவந்த வண்ணம் உள்ளன. இந்நூல்களும் ஆய்வுகளும் கல்வித் திட்டத்தைக் குறித்த கருத்துகளைப் புரிந்துக் கொள்ளவும், இவ்வாய்வை மேலும் வலுப்படுத்தவும் துணைப் புரிந்ததென்றால் அது மிகையாகாது.

அவ்வகையில், 1992இல் கோப்பெரும் தேவி என்பவர் மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தில் தன்னுடைய முதுகலைப் பட்டப்படிப்பிற்காக ‘தேசிய மாதுரி ஆரம்பத் தமிழ்ப் பள்ளி மாணவர்கள் தேசிய மொழி கற்றலில் எதிர்நோக்கும் சிக்கல்கள்’ எனும் தலைப்பில் ஒர் ஆய்வை மேற்கொண்டார். இவர் தமிழ்ப் பள்ளி மாணவர்கள் தேசிய மொழியான மலாய் மொழியைக் கற்பதில் எதிர்நோக்கும் சிக்கல்களையும் இந்திலை ஏற்படுவதற்கான காரணங்களையும் ஆய்வின் நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். இவ்வாய்வின் வழி பெரும்பாலான மாணவர்கள் தமிழ் மொழியைத் தவிர பிற மொழிகளின் எழுத்துகளை அறிவதிலும் உச்சரிப்பதிலும் சிரமத்தை எதிர் நோக்கினர் என அறியப்பட்டது. இதற்கு மாணவர்கள் வாழும் சமுதாய தழை முக்கிய காரணமாக அமைந்தது (Kooperum Devi Samu, 1992).

தொடர்ந்து, ஷாரில் என்பவர் 2004ஆம் ஆண்டில் ‘பயன்மிக்க கற்பித்தல் முறை: கோலாலம்பூர் மற்றும் சிலாங்கூர் மாநிலத்தின் இடைநிலைப் பள்ளிகளில் ஒர் ஆய்வு’ எனும் தலைப்பில் ஆய்வுக் கட்டுரை ஒன்று சமர்ப்பித்தார். இவ்வாய்வின் வழி ஆசிரியர்கள் மாணவர்களின் ஆளுமை திறன்படி கற்பித்தல் முறையை

மேற்கொண்டால் மட்டுமே மாணவர்கள் பாடங்களைப் புரிந்துக் கொள்ள முடிகின்றது என அறிய முடிகின்றது (Shahril, 2004).

அதனை தொடர்ந்து, 2006ஆம் ஆண்டில் ‘பல்வின மாணவர்களிடையே மலாய் மொழியைக் கற்கும் உத்திகள்’ எனும் தலைப்பில் தேசிய பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த ஐமரி மகமுட் மற்றும் முகமது அமின் எம்பி என்பவர்கள் ஆய்வுக் கட்டுரை ஒன்றை வெளியிட்டனர். இவ்வாய்வு பல்வின மாணவர்கள் தாய்மொழியை விடுத்து இரண்டாவது மொழியாக அமையும் மலாய் மொழியை கற்றுக் கொள்வதற்குப் பல்வேறான வழிமுறைகளைப் பின்பற்றுவதாக வெளிகொணர்கிறது. (ZamriMahamod, Mohamed Amin Embi, 2006)

மேலும், 2006ஆம் ஆண்டில் மலயாப் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த சயிடா சிராஜ் மற்றும் நோர் ஹயாத்தி சலைமான் என்பவர்கள் வருங்காலத்தில் மனிதவள தேவை மற்றும் கல்வித் திட்டத்தின் சீரமைப்பு குறித்த எதிர்பார்ப்புகள் எனும் தலைப்பில் ஆய்வுக் கட்டுரையை வெளியிட்டனர். இவ்வாய்வு 2020ஆம் ஆண்டில் நாட்டிற்குத் தேவையான திறன்களை உருவாக்கும் கல்வித்திட்டத்தைக் குறித்ததாகும். எனவே, நாட்டின் கல்வித்திட்டமும் பாடத்திட்டமும் நாட்டின் எதிர்காலத்தைச் சார்ந்தே அமைய வேண்டும் என்பதை அறிய முடிகிறது (SaedahSiraj & NorhayatiSulaiman, 2006).

இறுதியாக, 2011ஆம் ஆண்டில் நோர்ஹனா ஹசிம் என்பவர் மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலைப் பட்ட கல்விக்காக ‘கணிதம் மற்றும் அறிவியல் பாடத்தை ஆங்கில மொழியில் கற்பித்தல்: ஆங்கில நாளிதழில் ஏற்றத் தொடர்புடைய பகுப்பாய்வு’ என்ற தலைப்பில் ஆய்வு செய்தார். இவ்வாய்வு ‘The New Straights Times’ எனும் ஆங்கில நாளிதழில் ஆங்கில பயிற்று மொழி குறித்து மக்கள் மற்றும் அவர்கள் பயன்படுத்தும்

மொழிகளுக்கிடையே ஏற்படும் ஏரனத்துவமான கருத்துகள் குறித்து விளக்கப்பட்டது (NoorhanaHashim, 2011).

மேற்கண்ட ஆய்வுகள் அனைத்தும் தற்போதைய ஆய்வை சரியான முடிவிற்கு வழிநடத்திச் செல்லவும் இவ்வாய்வின் முடிவினை நிலைநிறுத்தவும் பெருந்துணையாக அமைகிறது. இதனைத் தொடர்ந்து எதிர்காலத்தில் மேலும் பிற ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளவும் துணை புரியும் என்பதில் என்னளவும் சந்தேகமில்லை.

ஆய்வு நெறி

இந்த ஆய்வு எண்ணிக்கைச் சார்ந்த ஆய்வு நெறியாகும். இடைநிலைப்பள்ளியில் பயிலும் ஏறக்குறைய 20 தமிழ் மாணவர்களிடையே கருத்தறி பாரத்தின் மூலம் இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. அவ்வகையில் இவ்வாய்வு எண்ணிக்கைச் சார்ந்த ஆய்வு நெறியின்படி நடத்தப்பட்டதாகும்.

கல்விச் சுழல்

கல்வித் திட்டமானது ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கும் தேவைக்கும் ஏற்ப பல மாற்றங்களை எதிர்நோக்குகின்றது (Parvathi & Rajenthaleran, 2014, p.133). கல்வித் திட்டமானது மொழி மற்றும் திறன் அடிப்படையில் வகுக்கலாம். இவ்வுலகமயத்தில் கல்வியானது மொழி மற்றும் திறன் ஆகிய இரண்டிலும் தேர்ச்சி பெறும் வகையில் மாணவர்களை உருவாக்குவதில் பெரும் பங்காறுகின்றது. அவ்வகையில் 2020 ஆம் நூற்றாண்டை நோக்கி செல்லும் நம் நாடு இவ்விரண்டிலும் திறமை கொண்ட மாணவர்களை உருவாக்கும் கடமையைப் பெற்றுள்ளது. (SaedahSiraj & N orhayatiSulaiman, 2006)

இன்றைய காலக்கட்டத்தில் காலத்திற்கேற்ப மாற்றம் காணும் கல்வித் திட்டம், மொழி மாற்றத்திற்கும் உள்ளாகின்றது. அவ்வகையில் மலேசிய

நாட்டில் ‘பி.பி.எஸ்.எம்.ஜி’ (கற்றல் கற்பித்தவில் கணிதம் மற்றும் அறிவியல் பாடத்தில் ஆங்கிலத்தின் பயன்பாடு) எனும் கல்வி கொள்கை 2003 ஆம் ஆண்டில் துண்டாக்டர் மகாதீர் முகம்மது அவர்களின் ஆட்சி காலத்தின் போது அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. தேசிய வகை ஆரம்பப் பள்ளிகளில் தாய்மொழியைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டிருந்த கணிதம் மற்றும் அறிவியல் பாடம், இக்கொள்கையின் வாயிலாக ஆங்கில மொழியைப் பயிற்று மொழியாக மாற்றியமைக்கப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து, இடைநிலைப்பள்ளிகளிலும் கணிதம் மற்றும் அறிவியல் ஆங்கில மொழியைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டிருந்தது. (MuruganRajoo, 2013)

நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கும் உலகமயத்திற்கும் ஏற்ப இக்கொள்கை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. மேலும், மாணவர்கள் உலக மொழியான ஆங்கிலத்தில் புலமை பெறுவதற்கும் இக்கொள்கை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. எனவே, இக்கொள்கை 2003 ஆம் ஆண்டில் முதலாம் வகுப்பு மற்றும் படிவம் ஓன்றில் காலடி எடுத்து வைக்கும் மாணவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது (SufeanHussin, 2004).

2011 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு இக்கொள்கைப் பல காரண காரியத்துடன் ஆய்வு செய்து மாற்றியமைக்கப்பட்டது. இதன் பின், தொடக்கப்பள்ளிகளில் முதல் நிலை மாணவர்கள் கணிதம் மற்றும் அறிவியல் பாடத்தை ஆங்கில மொழியில் பயின்றனர். கடை நிலை மாணவர்கள் அப்பாடங்களைத் தமிழ் மொழியில் பயின்றனர். ஆனால், பெரும்பலான பெற்றோர், மாணவர்கள், எழுத்தாளர்கள் என பல தரப்பினரின் அதிருப்தியினாலும் மாணவர்களின் கல்வி அடைவு நிலை பாதிக்கப்பட்டதனாலும் 2012 ஆம் ஆண்டில் மாணவர்கள் மீண்டும் பயிற்று மொழி மாற்றத்தை எதிர்நோக்கினர் (SufeanHussin, 2004).

எனவே, ஆரம்பப்பள்ளியில் மலாய், ஆங்கில பாடங்களைத் தவிர்த்து பிற பாடங்கள் தாய்மொழியைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டு கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கை நடைப் பெற்றது. இடைநிலைப்பள்ளியில் ஆங்கிலம் மற்றும் தாய்மொழிகளைத் தவிர்த்து பிற பாடங்கள் அனைத்தும் மலாய்மொழியைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டு கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கை நடைபெற்றது (SufeanHussin, 2004).

அதன் பிறகு, கல்வித் திட்டத்தில் 2016ஆம் ஆண்டில் மீண்டும் ‘டி.எல.பி’ (இரு மொழி பாடத்திட்டம்) அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இத்திட்டம் கணிதம் மற்றும் அறிவியல் பாடம் தொடக்கப்பள்ளியில் தாய்மொழி அல்லது ஆங்கில மொழியில் போதிக்கப்படும். இடைநிலைப்பள்ளியில் கணிதம் மற்றும் அறிவியல் பாடம் மலாய் அல்லது ஆங்கில மொழியில் போதிக்கப்படும். இத்திட்டமானது 2017ஆம் ஆண்டில் தொடக்கப்பள்ளியில் பயிலும் முதலாம் மற்றும் நான்காம் வகுப்பு மாணவர்களுக்கும் இடைநிலைப்பள்ளியில் முதலாம் படிவ மாணவர்களுக்கும் அமலாக்கம் வந்தது. ஆனால், இத்திட்டமானது மாணவர்கள் மற்றும் பெற்றோர்களின் விருப்பத்திற்கேற்பவே தேர்வு செய்யப்படும். எனவே, கணிதத்தையும் அறிவியலையும் ஆங்கிலத்தில் பயில விரும்பும் மாணவர்கள் மட்டும் இத்திட்டத்தை மேற்கொள்வர். பிற மாணவர்கள் தொடக்கப்பள்ளியில் தாய்மொழியிலும் இடைநிலைப்பள்ளியில் மலாய்மொழியிலும் பயில்வர். (Ibrahim Said, 1990, p.170)

எனவே, தொடக்கப்பள்ளியில் கணிதம் மற்றும் அறிவியலை தாய்மொழியான தமிழ் மொழியில் பயின்ற தமிழ் மாணவர்கள் இடைநிலைப்பள்ளியில் காலடி வைத்ததும் அப்பாடங்களை மலாய் மொழியில் பயில நேரிடுகிறது. மேலும், தொடக்கப் பள்ளியில் ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களும்

ஆசிரியர்களும் இருப்பதனால், தொடக்கப்பள்ளியின் சமூக சூழ்நிலை அவர்களுக்கு ஏற்படையதாக அமைந்துள்ளது எனலாம். எனவே, மாணவர்கள் அனைவரும் எவ்வித தயக்கமுமின்றி பழகுகின்றனர்; பாடத்தைப் புரிந்து கொள்ளும் தன்மையும் இவர்களிடையே மேலோங்கி நிற்கிறது. ஆனால், தொடக்கப்பள்ளி மாணவர்கள் இடைநிலைப்பள்ளிக்குச் செல்லும் பொழுது பல இன்னல்களை எதிர்கொள்ள நேரிடுகிறது. இடைநிலைப்பள்ளியின் கல்விச் சூழல் இம்மாணவர்களுக்குக் குறிப்பாகக் கடைநிலை மாணவர்களுக்குச் சவாலாக அமைகின்றது. இந்தச் சூழலில் புகுழுக வகுப்பிற்குச் செல்லும் மாணவர்களோ, ‘தூ.பி.எஸ்.ஆர்.’ எனும் ஆறாம் வகுப்பிற்கான அரசாங்கத் தேர்வில் மலாய் மொழியில் தேர்ச்சி அடையாத தமிழ் மற்றும் சீன மாணவர்கள் ஆவர். அவ்வகையில், பயிற்று மொழி மாற்றத்தின் காரணத்தினால் இம்மாணவர்களும் பல சிக்கல்களை எதிர்நோக்குகின்றனர் (Paramasivam, 2006, p.25)

எனவே, ஒரு கல்வித் திட்டமானது வகுக்கப்பட்ட நோக்கத்தை அடைந்தால் மட்டுமே அத்திட்டம் வெற்றிகரமான திட்டமாகக் கருதப்படுகின்றது (Faridah, Zaharian & Vasundhara, 2013). அவ்வகையில் வகுக்கப்படும் திட்டமானது மாணவர்களின் எதிர்கால வாழ்க்கையைச் சிறப்புறச் செய்தலையே தலையாய் நோக்கமாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

தமிழ் மாணவர்களின் வாழ்க்கை சுழற்சி

படிவம் ஒன்றின் கடைநிலை மாணவர்களும் புகுழுக வகுப்பில் பயிலும் பெரும்பாலான மாணவர்களும் ஏழ்மையான மற்றும் கல்வித் தரத்தில் பின்தங்கிய குடும்ப சூழலிருந்து வரும் மாணவர்கள் ஆவர். இம்மாதிரியான குடும்பப் பின்னணியிலிருந்து வரும் மாணவர்களின் மொழி புலம் தாய் மொழியான தமிழ் மொழியையே சார்ந்து

உள்ளது. இவர்களிடையே மலாய் மற்றும் ஆங்கில மொழியின் ஆன்மை குறைவாகவே உள்ளது. இவர்களின் குடும்பத்தின் பொருளாதார பின்னனி சற்று தரம் குறைவாகவே உள்ளது. இவர்கள் குறைந்த வருமானத்தைக் கொண்ட குடும்பத்திலிருந்து வரும் மாணவர்கள் ஆவர். எனவே, தங்கள் பின்னளைகளை மலாய் மற்றும் ஆங்கிலம் கற்க பிரத்தியேக வகுப்புகளுக்கு அனுப்புவதற்கும் போதிய பண வசதி இவர்களுக்கு இருப்பதில்லை (RabindraDaniel, 1983, 137).

தொடர்ந்து, இம்மாணவர்கள் தொடக்கப் பள்ளியில் தமிழ் மாணவர்களுடன் பழகும் தழைலைத் தவிர்த்து, இவர்களின் வீடுகளும் தமிழ் சமூகச் சூழலில் அமைந்திருப்பது மாணவர்களிடையே கருத்தறி கேள்வி படிவத்தின் மூலம் நடத்தப்பட்ட ஆய்வின் வழி தெரிய வருகிறது. இப்படியாக அண்ணை அயலார் மற்றும் நெருங்கிய நன்பர்களும் தமிழர்களாக இருப்பதனால் தொடக்கப்பள்ளியில் இம் மாணவர்களிடையே பழகும் தன்மை இலகுவாக அமைகிறது. ஆனால், இடைநிலைப்பள்ளியில் பிற இன சமூகத்துடன் பழகும் தன்மை குறைந்து காணப்படுகின்றது.

இவ்வாராக பல்வேறு தழைலைகளிலும் தமிழ் மொழியை மட்டுமே தொடர்பு மொழியாகக் கொண்ட தமிழ் மாணவர்கள், இடைநிலைப்பள்ளியில் ஏற்படும் மொழி மாற்றத்தினால் பல சிக்கல்களை எதிர்நோக்க நேரிடுகிறது. ஆய்வொன்றின் வழி 84 விழுக்காடு மலாய் இன மாணவர்கள் ‘எஸ.பி.எம்’ எனும் அரசாங்கத் தேர்வில் மலாய் மொழிப் பாடத்தில் சிறந்த தேர்ச்சி பெற்றதாக அறியமுடிகிறது. ஆனால், அப்பாடத்தில் 63 விழுக்காடு சீன மாணவர்களும் 57 விழுக்காடு இந்திய மாணவர்களும் தேர்ச்சி பெற்றதாக அறியப்படுகிறது (AshothaKrishnan, 2013). இதற்கு தாய் மொழியைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்ட சீன மற்றும் இந்திய

மாணவர்களின் ஆரம்பப்பள்ளிக் கல்வியும் ஒரு காரணமாக அமைகின்றது (AshothaKrishnan, 2013). எனவே, இடைநிலைப்பள்ளியில் பயிலும் 20 தமிழ் மாணவர்களிடையே பயிற்று மொழி மாற்றத்தினால் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களைக் குறித்து கருத்தறி கேள்விப் படிவத்தின் மூலம் ஒர் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

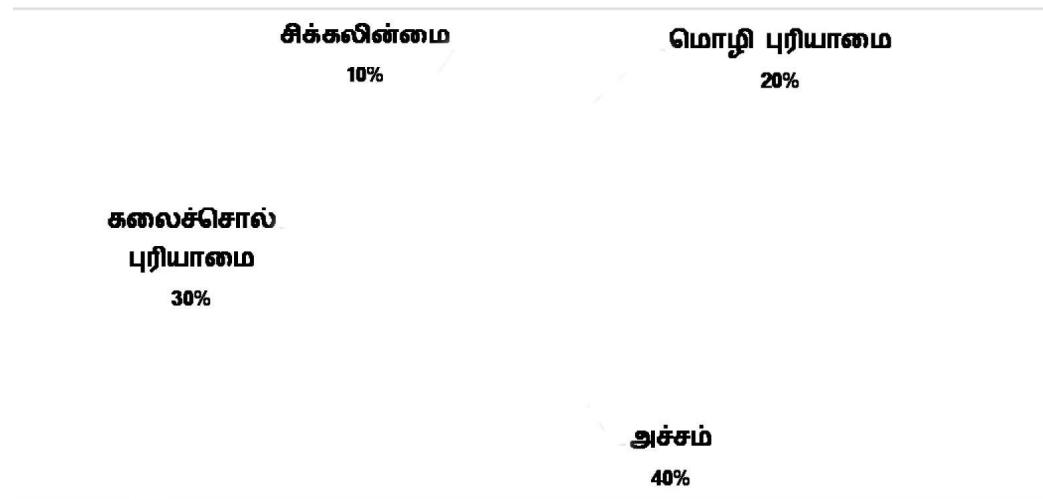
கற்றல் கற்பித்தலில் ஏற்படும் சிக்கல்கள்

தமிழ் மொழியை அடிப்படையாகக் கொண்டு பயின்று பழகிய மாணவர்கள் மலாய் மற்றும் ஆங்கில மொழியை அடிப்படையாகக் கொண்ட இடைநிலைப்பள்ளிச் சூழலில் தங்களை ஈடுபடுத்திக்கொள்வதில் பல சிக்கல்களை எதிர்நோக்குகின்றனர். அதிலும் கடைநிலை மாணவர்களுக்கும் புகுழுக வகுப்பில் மலாய் மற்றும் ஆங்கில மொழியில் பின்தங்கிய சில மாணவர்களுக்கும் இது பெரும் சவாலாக அமைகிறது.

கீழ்க்காணும் வட்டகுறியீடு 20 தமிழ் மாணவர்களிடையே மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வின்படி, அவர்கள் கற்றல் கற்பித்தலில் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களை, மாணவர்களின் எண்ணிக்கை மற்றும் சதவிகிதம்படி விளக்குகிறது.

வட்டக்குறியீடு 1: கற்றல் கற்பித்தலில் மாணவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள்

20 மாணவர்களில் 4 (20%) மாணவர்கள் வேற்று மொழியைப் புரிந்துகொள்வதில் சிரமத்தை எதிர்நோக்குகின்றனர். தொடக்கப்பள்ளியில் கணிதம் மற்றும் அறிவியல் பாடத்தைத் தமிழ் மொழியைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டு பயின்ற இவர்கள், மலாய் மொழியில் அவற்றைப் புரிந்து கொள்வதில் சிரமத்தை எதிர்நோக்குகின்றனர். இதனால், கற்றல் கற்பித்தலில் தங்களை முழுமையாக அவர்களால் ஈடுபடுத்திக் கொள்ள

இயலவில்லை. பாடத்தைக் குறித்துத் தங்களுக்கு எழும் ஜயங்களை ஆசிரியரிடம் கேட்கத் தயங்குகின்றனர். மேலும், மொழி புரியாத காரணத்தினால் இவர்கள் ஆசிரியர்களின் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லத் தெரியாமல் தங்கள் நண்பர்களின் உதவியை நாடுகின்றனர்.

தொடர்ந்து, 40 சதவிகித மாணவர்கள் மலாய் மொழி புரிந்திருந்தாலும் மலாய் மற்றும் ஆங்கில மொழியைத் தவறாகப் பேசிவிடுவோம் என்ற அச்சம் அவர்களிடையே பரவலாகக் காணப்படுகிறது. தன்னால் பிற மாணவர்களைப் போல சிறப்பாகப் படிக்கவோ, எழுதவோ, பேசவோ முடியாது என்ற தாழ்வு மனப்பான்மையும் இவர்கள் கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளிலும் பிற பள்ளி நிகழ்ச்சி அல்லது போட்டிகளிலும் கலந்துகொள்வதற்குத் தடையாக இருக்கின்றது. எனவே, இவர்கள் வேற்று மொழியில் பேசும்பொழுது பிறர் தங்களைப் பார்த்து நகைப்பர் என்ற ஜயத்தோடு கற்றல் கற்பித்தலில் மற்றும் பள்ளி நிகழ்வுகளில் அல்லது போட்டிகளில் ஈடுபடுவதிலிருந்து ஒதுங்கி விடுங்கின்றனர்.

மேலும், இவர்களில் 6 மாணவர்கள் மலாய் மற்றும் ஆங்கில மொழியில் நன்கு பேசத் தெரிந்தவர்கள் ஆவர். இவர்கள் கற்றல் கற்பித்தலில் ஈடுபடுவதற்கு எவ்விதத் தயக்கமும் காட்டுவதில்லை. இருப்பினும், தமிழ் மொழியில் பயின்ற இவர்கள் மலாய் மொழியில் உள்ள கலைச்சொற்களைப் புரிந்துகொள்வதில் சிரமப்படுகின்றனர். முக்கியமாகக், கணிதம் மற்றும் அறிவியல் பாடத்தொடர்பான கலைச்சொற்களைப் புரிந்து கொள்வதில் சிரமமாக இருப்பதாகக் கூறுகின்றனர்.

இந்த ஆய்வில், 2 மாணவர்களால் மட்டுமே அதாவது 10 சதவிகித மாணவர்களால் மட்டுமே எவ்வித பிரச்சனையுமின்றி கற்றல் கற்பித்தலில் தங்களை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொள்ள முடிகின்றது எனத் தெரிய வருகிறது. இவ்விருவருக்கும் மொழி ஒரு தடையாக அமைவதில்லை. இவர்களால் பாடத்தை நன்கு புரிந்து கொள்ளமுடிவதோடு, ஆசிரியரின் கேள்விகளுக்கும் பதிலளிக்க முடிகின்றது எனக் கூறுகின்றனர். மேலும், பாடத்தைக் குறித்து தங்களுக்கு எழும் ஜயங்களையும் ஆசிரியரிடம் தயங்காமல் கேட்டுத் தெளிவு பெறுகின்றனர்.

இவற்றிற்கிடையே, இம்மாணவர்கள் பள்ளிச் சூழலுக்கு ஏற்ப, பிற இன மாணவர்களுடன் பழகுவதிலும் சிரமப்படுகின்றனர். ஒரே சமூக சூழலில் பழகிய இவர்கள், புதிய சமூகத்துடன் பழகுவதற்குத் தயக்கம் காட்டுகின்றனர். வேறு கலாச்சார பின்னணி கொண்ட மாணவர்களுடன் நட்பு கொள்வதற்கு ஏற்குறைய 9 மாணவர்களுக்கு மொழி சவாலாக அமைகிறது. 6 மாணவர்கள் தங்களால் ஓரளவிற்குப் பிறமொழியில் பேச முடிந்தாலும், அவர்களிடையே உள்ள தாழ்வு மனப்பான்மை பிறருடன் பழகுவதற்குத் தடையாக அமைகின்றது என்று கூறுகின்றனர். மீதமுள்ள 5 மாணவர்கள் தங்களின் மொழியாற்றலின் வழி பிற மாணவர்களுடன் பழகுவதற்கு முயற்சி செய்கின்றனர் என்பது தெரிய வருகிறது. கீழ்க்காணும் வட்டக்குறியீடு தமிழ் மாணவர்கள் பிற இன மாணவர்களுடன் பழகும் விதத்தைக் குறிக்கின்றது.

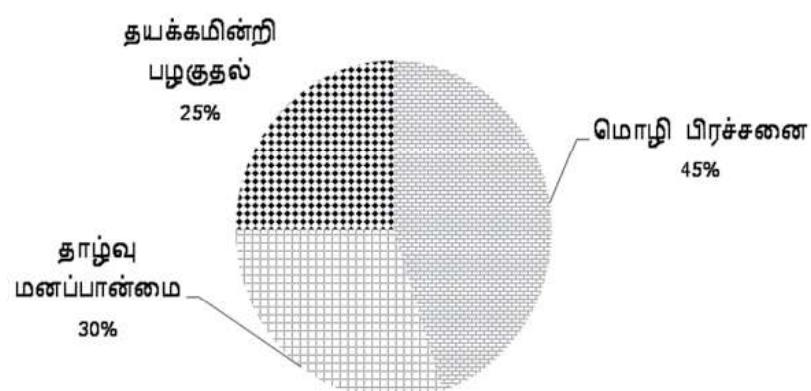
வட்டக்குறியீடு 2 : தமிழ் மாணவர்கள் பிற இன மாணவர்களுடன் பழகும் விதம்

பயிற்றுமொழி மாற்றம் மாணவர்களின் கல்வி நிலையைப் பெரிதளவில் பாதிக்கின்றது என்பதனை இந்த ஆய்வின்

வழி அறிய முடிகின்றது. அறிவார்ந்த மனவளர்ச்சியே அறிவாற்றல் கொண்டவர்களை உருவாக்க முடியும் என்பது சிந்தனையாளர் புளும் கருத்தாகும். மேலும், அறிவாற்றல் மிக்க சிந்தனையாளர்களே புதிய சிந்தனைகளைக் கையாள்வதற்கு சிக்கல்களுக்கு ஆக்கப்பூர்வமான முடிவினை எடுப்பதில் தனித்தன்மை கொண்டவர்களாகத் திகழ்வர் என்பதும் அவருடைய கருத்தாகும் (ParvathyVellasamy, 2016, p.93).

ஆசிரியர்கள் மட்டுமே கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கையில் ஈடுபடும் காலம் மாறி, மாணவர்களையும் கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கையில் ஈடுபடுத்தினால் மட்டுமே கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கை முழுமை பெற்றதாக அமையும். எனவே, மாணவர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளைக் கண்டறிந்து அதற்கேற்ப கற்பித்தால் மட்டுமே கல்வியானது அம்மாணவன் முன்னேற்றப் பாதையை நோக்கி செல்ல கைகொடுக்கும்.

அதுமட்டுமின்றி, தொடக்கப் பள்ளியில் பயிலும் மாணவர்கள் இடைநிலைப் பள்ளிக்குச் செல்வதற்கு முன் தங்களை அச்சூழலுக்கு ஏற்ப தயார்படுத்திக் கொள்வது மிக அவசியமாகும். இதற்குப் பெற்றோர்களின் பங்கும் அளப்பரியதாகும்.

ஓரே மொழியில் ஓரே தழுவில் வாழ்ந்த தங்கள் பின்னைகளை இடைநிலைப்பள்ளி தழுவுக்கேற்பத் தயார்படுத்துவது பெற்றோர்களுடைய கடமையாகும்.

மேலும், அரசாங்கம் பல மொழிகளைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்ட பாடத்திட்டத்தை மேலும் தொடர்வதற்கு முன் மாணவர்களின் கல்வித் திறனையையும் அவர்களின் அடைவு நிலையையும் ஆய்வு செய்வது சிறப்பாகும். மேலும், உலகப் போக்கிற்கேற்பவும் மாணவர்களின் எதிர்கால நலனையையும் கருத்தில் கொண்டு நடப்புமுறை கல்வித் திட்டத்தை உருமாற்றும் செய்வது சிறப்பாகும். மாணவர்களின் எதிர்காலத்தைக் கருத்தில் கொண்டு ஒரே மொழியில் பயிற்று மொழி அமைந்தால் மட்டுமே அம்மாணவர்களுடைய கல்விப் பயணம் இலகுவாக அமையும் என்பதில் எள்ளாவும் ஜயமில்லை.

முடிவுரை

மலேசியத் தேசியக் கல்வித் தத்துவத்தின்படி நம் நாட்டு பல்வின

மக்களிடையே, குறிப்பாக மாணவப் பருவத்திலேயே ஒற்றுமையை வளர்ப்பதற்கு அமைச்ச பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது. அவ்வகையில் கல்வியும் முக்கிய பங்காற்றுகின்றது. அனைத்து இன மக்களுக்கும் வாய்ப்புகள் வழங்கப்படும் நோக்கில் நம் நாட்டில் மூவின மக்களின் தாய்மொழியிலான பள்ளிகள் அமைக்கப்பட்டன (Samykannu, 2005, p.60). அவ்வகையில் பல்வினம் கொண்ட நம் நாட்டின் கல்வியானது தொடக்கப் பள்ளி முதல் இடைநிலைப்பள்ளி வரை பயிற்றுமொழி மாற்றத்திற்கு உட்பட்டதாகும். இது மாணவர்கள் கற்றல், கற்பித்தல் நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவதற்குப் பெரும் சவாலாக அமையக்கூடியதாகும். எனவே, அனைத்துத் தரப்பினரும் செவ்வனே தங்களுடைய கடமையைச் சிறப்புற ஆற்றினால் மாணவர்களின் எதிர்கால வாழ்க்கை முறை சிறப்பாக அமையும்.

References

- Acharya.P.S. (2006). Tirukku_a1330 Mklapm,,alkaum TeivI,a Viakkauraiyum, Chennai :The Cornation Arts Graphs (Kural 398 / pp 265)
- Ashotha Krishnan. (2013). “Penggunaan 1Bestarinetdalam Pengajaran Bahasa Melayu”, Journal Bahagian Teknologi Pendidikan. (pp187-199)
- Faridah Abu Hassan, Zaharian Zainuddin & Vasundhara Vasudevan. (2013). Policy Through The Tiers: Addressing The Gaps, Journal Penyelidikan Pendidikan (Jilid 14 & pp.1-13).
- Ibrahim Saad. (1977). Pendidikan dan politik di Malaysia, Kuala Lumpur: Dewan Bahasadan Pustaka.
- Ibrahim Saad. (1990). Perubahan Pendidikan di Malaysia. Kuala Lumpur: Dewan Bahasadan Pustaka.
- Jane Johnston, Mark Chater, Derek Bell. (2002). Teaching The Primary Curriculum. Great Britain: St Edmundsbury Press Limited.
- Kooperum Devi Samu. (1992). Masalah Pembelajaran Bahasa Malaysia Di Kalangan Murid Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (Tamil): Satu Kajian Kes. (Disertasi yang tidak diterbitkan) Universiti Malaya.
- Mohamad Zahir Zainudin. (2005). Memperkasa Pendidikan Malaysia: Kelangsungan Kecemerlangan,Malaysia Isu-isu Sosial Semasa (pp.132-144).
- Murugana Rajoo. (2013). “Students’Perceptions of Mathematics Classroom Environment and Mathematics Achievement: A Study in Sipitang, Sabah, Malaysia.”, Journal Penyelidikan Pendidikan. (Vol.14

& pp.82-104)

- Noorhana Hashim. (2011). The Teaching Of Mathematics And Science In English: A Dialectical-Relational Analysis In The New Straits Times. (Unpublished Dissertation). Universiti Malaya.
- Paramasivam, M. (2006). “Mal-ciivil Tami;ai Kumiy—__ amum Tymo;iyi Nilaiyum.”, Jurnal Pengajian India. (Vol.9 & pp.23-28).
- Parvathy, V & Rajantheran, M. (2014). “Contribution of Tamil Literature to Moral Education.”, Journal of Indian Culture and Civilization JICC (Vol.1 & pp.133-141). ISSN 2289-7194.
- Parvathy. V. (2016). “PratitcaliI PeGkalvic CintaIaiyum II_aiya PeGkaiI Kalvic CintaIaiyum Lr yvu.”, Journal of Tamil Peraivu. (Vol.3 & pp.89-99). ISSN 2289-8379.
- Rabindra Daniel, J. (1983). “Poverty Among The Malaysian Indian Plantation Community.”, Journal of Indian Studies. (Vol.1& pp.125-141).
- Samykannu Jebamani, I. (2005). “Mal-ciya tami;mo;i pmapputtakaEkail palliIamakkaiI kumukyam, camayam, kalai, paGpmmutkkam.”, Jurnal Tamil Peraivu (Vol.2 & pp.57-63).
- Sufean Hussin. (2004). Pendidikan di Malaysia: Sejarah, system dan falsafah. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Suppiramani, S. (2006). “Arral Mikka Vinakkalin Vali Cintanait Tiranaik Karppippom.”, Jurnal Pengajian India (Vol.9 & pp.1-18).
- Saedah Siraj & Norhayati Sulaiman. (2006). “Jangkaan Masa Depan Terhadap Keperluan Tenaga Kerja dan Penambahbaikan Sistem Pendidikan.”, Journal Pendidikan (Jilid.26 & pp.189-209).
- Shahril @ Charil Hj Marzuki. (2004). “Amalan Pengajaran yang Berkesan: Kajiandi Beberapa Sekolah Menengah di Wilayah Persekutuan dan Selangor.”, Journal Pendidikan (Jilid.24 & pp.29-40)
- Zamri Mahamod & Mohamed Amin Embi. (2006). “Strategi Pembelajaran Bahasa Melayu PelajarPelbagai Etnik Bukan Melayu.”, Journal Pendidikan (Jilid.26 & pp.115-129).

பின் இணைப்பு

பயிற்று மொழி மாற்றத்தால் இடைநிலைப்பள்ளியில் தமிழ் மாணவர்கள் எதிர்நோக்கும்
சிக்கல்கள் : ஓர் ஆய்வு
கருத்தறி பாரம்

1. தொடக்கப்பள்ளியில் கணிதம் மற்றும் அறிவியல் பாடம் எம்மொழியில் கற்பிக்கப்பட்டது? _____

2. இடைநிலைப்பள்ளியில் கணிதம் மற்றும் அறிவியல் பாடத்தை எம்மொழியில் கற்பிக்கபடுகிறது? _____

3. கற்றல் கற்பித்தலில் மலாய் மொழி மற்றும் ஆங்கில மொழியைப்புரிந்துக் கொள்ள இயலவில்லை.

ஆம்	இல்லை
-----	-------

4. மலாய் மற்றும் ஆங்கில மொழியைத் தவறாகப் பேசிவிடுவேன் என்ற அச்சம்.

ஆம்	இல்லை
-----	-------

5. மலாய் மொழியில் கற்பிக்கப்படும் கணிதம் மற்றும் அறிவியல் பாடத்தின் கலைச்சொற்கள் புரிந்துக் கொள்வதில் சிரமம்.

ஆம்	இல்லை
-----	-------

6. மலாய் மொழியைப் புரிந்துக் கொள்வதற்கும் பேசுவதற்கும் எவ்வித சிரமமும் இல்லை.

ஆம்	இல்லை
-----	-------

7. தான் வாழும் இடச்சுழல்

தமிழர்	சீனர்	மலாய்க்காரர்	பிற இனத்தினர்
--------	-------	--------------	---------------

8. தான் வாழும் பண்பாட்டுச்சுழல்

தமிழர்	சீனர்	மலாய்க்காரர்	பிற இனத்தினர்
--------	-------	--------------	---------------

9. இடைநிலைப்பள்ளியில் பிற இன மாணவர்களுடன் பழகுவதில் எதிர்கொள்ளும்சிக்கல்கள்.

10. இடைநிலைப்பள்ளியில்

கிடைக்கப்பெற்ற புதிய நன்பர்கள்.

தமிழர்	சீனர்	மலாய்க்காரர்	பிற இனத்தினர்
--------	-------	--------------	---------------